

РЕШЕНИЕ

№ 1254

гр. София, 22.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 01.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мадлен Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Юлия Тодорова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на
прокурора Ютеров, като разглежда дело номер **8674** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Мадлен Петрова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1,
изречение 2 –ро от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Застрахователно акционерно дружество
[фирма] против решение N: 109 от 09.08.2012 г. на Софийски районен съд, 93 състав,
постановено по НАХД № 5677/2011г., с което е потвърдено наказателно
постановление № Р-10-205/25.02.2011 г. на заместник-председателя на КФН,
ръководещ управление „Застрахователен надзор”.

Касаторът твърди, че атакуваният съдебен акт е постановен при допуснати
съществени нарушения на процесуалните правила, неправилно приложение на
материалния закон, както и необоснованост. Според изложеното в жалбата, съдът не е
отчел допуснатите нарушения на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН при съставянето на акта и
издаването на наказателното постановление – не е описано нарушението, датата,
мястото и обстоятелствата, при които е извършено, както и нарушените законови
разпоредби. Твърди, че Застрахователно акционерно дружество [фирма] като
застраховател – акционерно дружество, регистрирано по ТЗ и получило лиценз
съобразно националното законодателство на РБ по смисъла на чл. 8, ал. 1, т. 1 от КЗ
не е субект на задължението по чл. 294, ал. 1 от КЗ и не носи
административнонаказателна отговорност за нарушенията, визирани в нормата на чл.
317а, ал. 3 от КЗ. Иска отмяна на решението и отмяна на наказателното

постановление.

Ответникът – Комисия за финансов надзор, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна.

Участващият в съдебното производство прокурор от Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд, С. град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1 ЗАНН и от надлежна страна.

При разглеждането ѝ по съществото на спора и след проверка на съдебния акт съгласно чл. 218 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, настоящият касационен състав намира следното:

С атакуваното решение, Софийски районен съд е осъществил съдебен контрол за законосъобразност по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН на наказателно постановление № Р-10-205/25.02.2011 г. издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на застрахователя Застрахователно акционерно дружество [фирма] са наложени две имуществени санкции в размер на 1 000 лева всяка от тях, на основание чл. 317а, ал. 3 във връзка с чл. 319, ал.1, т. 2 от КЗ за нарушение на чл. 317а, ал. 3 от същия кодекс.

След анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства, съдът е установил от фактическа страна, че на 27.08.2010г. застрахователят е представил в КФН информация за два сключени застрахователни договора по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по подробно описани застрахователни полици, след изтичане на предвидения от закона срок.

За да потвърди наказателното постановление, съдът, в решаващия си състав е приел от правна страна, че са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН и материалния закон, тъй като по силата на чл. 294, ал. 1 и ал. 4 от КЗ санкционираният застраховател е имал задължението да предоставя информация в КФН в определен срок от сключването на застрахователен договор. Непредставянето на тези данни, законосъобразно е санкционирано на основание чл. 317а, ал. 3 от КЗ.

Решението е постановено при неправилно приложение на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН и чл. 317а, ал. 3 от КЗ – касационно основание по чл. 348, ал.1, т.1 от НПК, във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН за неговата отмяна. Съображенията за това са следните:

В процесния случай както в АУАН, така и в НП като нарушена норма е посочена чл. 317а, ал. 3 от КЗ. Така посочената норма в случая не може да изпълнява функцията на нарушена норма по смисъла на чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал.1, т. 6 от ЗАНН, тъй като в своята диспозиция не съдържа правило за поведение, нарушението, на което от страна на застрахователя да обоснове налагането на административна санкция в размерите по чл. 319 от КЗ. Задължението за представяне на информация в КФН за сключените застрахователни договори по задължителната застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите и задължителна застраховка "Злополука" на пътниците в Р. Б. е в чл. 294, ал. 4 от КЗ. След като разпоредбата не регламентира конкретно задължение за предоставяне на информация пред КФН за сключените застрахователни договори по задължителни застраховки, то тя не може да изпълнява самостоятелно функцията на нарушена норма.

Наред с горното, посочената дата на нарушението - 27.08.2010 г. е датата, на която е

подадена информацията за сключените застрахователни договори в КФН. Дата на извършване на описаните нарушения е датата, следваща тази, на която е изтекъл срокът за представянето на информацията относно всеки един от застрахователните договори. Тази дата не е посочена нито в АУАН, нито в НП.

Допуснатите нарушения на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН са съществени и представляват самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление. Като е достигнал до други изводи и е потвърдил наложената на Застрахователно акционерно дружество [фирма] имуществени санкции и двете в общ размер на 2000 лева съгласно разпоредбата на чл. 319, ал. 1, т. 2 от КЗ за нарушение на чл. 317а, ал. 3 от същия кодекс, СРС е постановил съдебен акт в нарушение на закона, който е следвало да приложи и който следва да бъде отменен по реда на касационния контрол.

Неправилни, в противоречие с материалния закон са и изводите на СРС, че санкционираният застраховател е адресат на задълженията по чл. 294 от КЗ и описаното в наказателното постановление деяние съставлява административно нарушение по чл. 317а, ал.3 от КЗ.

По изложените съображения настоящият касационен състав намира, че решението на СРС следва да се отмени и вместо него да се постанови друго, с което наказателното постановление да се отмени.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл. 63, ал.1, изр.2 ЗАНН, Административен съд, С. – град, V касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 109 от 09.08.2012г. на Софийски районен съд, 93 състав, постановено по НАХД № 5677/2011г. и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № Р-10-205/25.02.2011г. на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор”.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: